

Tomas Tranströmer

Den halvfärdiga himlen

Modlösheten avbryter sitt lopp.

Ångesten avbryter sitt lopp.

Gamen avbryter sin flykt.

Det ivriga ljuset rinner fram,
även spökerna tar sig en klunk.

Och våra målningar kommer i dagen,
våra istidsateljéers röda djur.

Allting börjar se sig omkring.
Vi går i solen hundratals.

Var människa en halvöppen dörr
som leder till ett rum för alla.

Den oändliga marken under oss.

Vattnet lyser mellan träden.

Insjön är ett fönster mot jorden.

From Tomas Tranströmer, *New Collected Poems*, translated by Robin Fulton (Bloodaxe Books, 1997/2011)

<http://www.bloodaxebooks.com/>

Poem selected by Lars Rydquist, head librarian, Nobel Library of the [Swedish Academy](#)

Na půl cestě

Malomyslnost mění nám směr.

Úzkost mění nám směr.

Sup mění nám let.

Proud světla dere se vpřed,
duch každý touží z něj vzít po krůpěji.

A kresby rudé v nás zjevuje světlo denní,
kontury zvířat doby ledové.

Vše začíná tím pohledem.
Ve stovkách touláme se zas slunce svitem.

Jsme dveřmi napůl otevřenými
vedoucími do místnosti, jenž země je středem .

Zem bez konce je nám základem.

Voda třpytí se, probleskuje mezi stromy.

Jezero oknem je zemi.

Copyright translate © Petr Uhlíř 2011